

[Kaj Poulsen]

at vi synes, det er forkert. Vi kunne naturligvis have gjort det bedre end regeringen på en hel del af områderne. Det ville i hvert fald aldrig være blevet tilladt af den opposition, der sad i 1982, at skattetrykket var steget så meget, at for hver gang Socialdemokratiet opkrævede en krone i statsskat i 1983, opkræver den nye regering halvanden krone, altså en voldsom stigning i skattetrykket. Alligevel har det ikke hjulpet noget på området.

Men forudsigelserne er frygtelige, og vi håber altså ikke på, at det går så galt, som det forudses.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Jeg vil gerne give ministeren lejlighed til at svare på mit spørgsmål om AF-systemets nye kundevenlige ansigt, om det ikke også kan komme til at omhandle efg-elevernes praktikpladser, om AF-systemet ikke kan være offensivt med hensyn til at konnekse efg-eleverne med praktikpladserne. Det synes jeg ville klæde det kundevenlige billede af AF-systemet.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Det svarede jeg faktisk på, inden jeg bad hr. Carsten Andersen lytte til mit svar vedrørende arbejdsmarkedsuddannelserne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 14.00.

Mødet udsat kl. 13.03

Mødet genoptaget kl. 14.00

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 37:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af reglerne om bortfald af supplerende arbejdsløshedsdagpenge.

Af Lilli Gyldenkilde (SF) m.fl.

(Fremsat 6/11 86).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Forslagsstillerne siger, at en del af baggrunden for at behandle det omhandlede spørgsmål i Folketinget er, at det ikke indgik i debatten under lovforslagets behandling i foråret 1985 om overenskomstforlængelse. I forbindelse med en tidligere debat vil jeg godt komme med den konkrete oplysning for at sikre, at vi diskuterer på det samme grundlag, at spørgsmålet om 10-timers reglen faktisk blev rejst under behandlingen af lovforslaget i form af spørgsmål 29 fra arbejdsmarkedsudvalget.

Da forslagsstillerne tilsyneladende ikke har været opmærksom på det – det skal jeg undskylde, fordi der var mange spørgsmål og det var en ophedet situation – vil jeg godt citere sidste del af den daværende arbejdsministers svar af 29. marts 1985, hvor det blev sagt:

»Det er direktøren« – det er direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen – »der efter forhandling med Landsarbejdsnævnet skal tilpasse 10-timers reglen til den ugentlige arbejdstid på 39 timer.«

Så det blev altså rent faktisk forudset, og det er også det, man har gjort. Jeg har i øvrigt selv i mit svar af 15. oktober 1986 på spørgsmål nr. S 34 fra fru Elisabeth Bruun Olesen oplyst, at Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen vil foretage de fornødne ændringer i reglerne efter forhandling med Landsarbejdsnævnet. Netop den dag, beslutningsforslaget blev fremsat, drøftede Landsarbejdsnævnet problemet, men uden at opnå enighed om en indstilling til direktøren.

Jeg har derefter anmodet direktøren om at ændre de gældende regler, således at mindstegrænsen nedsættes til 9 timer i takt med, at den generelle arbejdstid nedsættes til 39 timer inden for de forskellige overenskomstområder. Dette meddelte direktoratet samtlige arbejdsløsheds-kasser ved en rundskrivelse af 19. november 1986. Jeg har samtidig tilkendegivet, at der ikke kan forventes yderligere nedsættelse af mindstegrænsen ved eventuelt kommende arbejdstidsnedsættelser.